

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВОЛИНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ЛЕСІ
УКРАЇНКИ**

ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

Кафедра конституційного, адміністративного та міжнародного права

**СИЛАБУС
освітнього компонента
МІЖНАРОДНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ МІГРАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ**

**підготовки бакалавра
спеціальності 262 Правоохоронна діяльність
освітньо-професійної програми Правоохоронна діяльність**

ЛУЦЬК 2023

Силабус освітнього компонента «Міжнародно-правові засади міграційної політики» підготовки бакалавра, галузі знань 26 Цивільна безпека, спеціальності 262 Правоохоронна діяльність, за освітньо-професійною програмою Правоохоронна діяльність

Розробник: Гороть Алла Миколаївна – доцент кафедри конституційного, адміністративного та міжнародного права, кандидат юридичних наук, доцент

Погоджено:

Гарант освітньо-професійної програми

(Гусак А. П.)

Силабус освітнього компонента затверджено на засіданні кафедри конституційного, адміністративного та міжнародного права (протокол № 01 від 29 серпня 2023 р.)

Завідувач кафедри:

(д.ю.н., проф.. Книш С.В.)

1. ОПИС ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітньо-професійна програма, освітній рівень	Характеристика освітнього компонента
Денна форма навчання	Галузь знань 26 Цивільна безпека	Нормативна Рік навчання 1 рік Семестр 2
Кількість годин/кредитів 120 год. 4 кредитів	Спеціальність 262 Правоохоронна діяльність	Лекції 26 год.
ІНДЗ: немає	Освітньо-професійна програма Правоохоронна діяльність	Практичні (семінарські) 26 год.
		Самостійна робота 60 год.
		Консультації 8 год.
	Освітній рівень – бакалавр	Форма контролю: екзамен
Мова викладання:		українська

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітньо-професійна програма, освітній рівень	Характеристика освітнього компонента
Заочна форма навчання	Галузь знань 26 Цивільна безпека	Нормативна Рік навчання 1 рік Семестр 2
Кількість годин/кредитів 120 год. 4 кредитів	Спеціальність 262 Правоохоронна діяльність	Лекції 6 год.
ІНДЗ: немає	Освітньо-професійна програма Правоохоронна діяльність	Практичні (семінарські) 10 год.
		Самостійна робота 90 год.
		Консультації 14 год.
		Форма контролю: екзамен

	Освітній рівень – бакалавр	
Мова викладання:		українська

2. Інформація про викладача	
Викладач	Гороть Алла Миколаївна – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри конституційного, адміністративного та міжнародного права.
Контактний телефон викладача	(050) 5648129
Е-mail викладача	allagorot78@ukr.net
Формат дисципліни	Денна, заочний
Обсяг дисципліни	4 кредити ЄКТС, 120 год.
Посилання на сайт дистанційного навчання	Електронний розклад юридичного факультету
Консультації	Консультації проводяться відповідно до графіку індивідуальних занять зі здобувачами вищої освіти, розміщеному на інформаційному стенді Також можливі консультації шляхом листування через електронну пошту, viber, зокрема, що стосується погодження планів та змісту індивідуальних науково-дослідних завдань.

3. ОПИС ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

1. Анотація до освітнього компонента

«Міжнародно-правові засади міграційної політики» належить до переліку обов'язкових освітніх компонентів, забезпечує здобувачів вищої освіти за освітнім рівнем бакалавр оволодінням системою знань про, предмет, об'єкт міграційного права, його сучасну методологію, концептуальні підходи, понятійний апарат, знати найважливіші міжнародні інструменти розв'язання міграційних проблем; питання міжнародно-правового регулювання міграційних процесів; сутність нормативного регулювання зовнішньої та внутрішньої міграції; вплив міграційних процесів на криміногенну обстановку; зміст спільної стратегії Європейської Комісії та Ради Європи з проблем трансформації правоохоронної системи України; роль і функції посадових осіб з підтримки правопорядку у справі захисту прав людини та попередження злочинності; міжнародні норми, які стосуються прав людини в галузі підтримки правопорядку, особливо змісту Кодексу поведінки працівників правоохоронних органів, затверджений Генеральною Асамблеєю ООН; вміти вільно орієнтуватися у складних та суперечливих міграційних процесах, розуміти міграцію як явище в усіх наявних у соціумі його проявах і формах; об'єктивно оцінювати проблеми та перешкоди на шляху здійснення міграційної політики і України та світі; розрізнити легальну та нелегальну міграцію; бачити справжні причини конфліктів на міграційному ґрунті, ввести пошук засобів їх врегулювання; виявляти ознаки міжнародного правопорушення в сфері міграційних відносин, визначати вид і форму відповідальності, також вивчення даної дисципліни допомагає в отриманні необхідних знань та навичок з захисту прав людини мігранта за межами України та в Європейському суді з

прав людини; навчити вмінню правильно оцінювати сучасне міжнародно-правове становище різних категорій мігрантів.

Предметом вивчення даного курсу є система правових відносин щодо регулювання міжнародних відносин у сфері формування основних засад міграційної політики.

2. Пререквізити Перелік ОК, на які безпосередньо спирається вивчення ОК «Міжнародно-правові засади міграційної політики»: теорія держави і права; конституційне право; судові та правоохоронні органи.

Перелік ОК, вивчення яких безпосередньо спирається на ОК «Міжнародно-правові засади міграційної політики»: кримінальне право, адміністративне право, адміністративно-юрисдикційна діяльність правоохоронних органів, тощо.

Основними джерелами цієї галузі виступають міжнародні та європейські нормативно-правові акти, національне законодавство, зокрема: Загальна декларація прав людини, Конвенція про захист прав і основних свобод, Міжнародний пакт про громадянські та політичні права, Міжнародний пакт про економічні, соціальні та культурні права, Заключний акт НБСЄ, Статут ООН, Кодекс України про адміністративні правопорушення, Закон України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту», Закон України «Про громадянство України», Закон України «Про державний кордон України», Закон України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб», Закон України «Про зовнішню трудову міграцію», Закон України «Про імміграцію», Закон України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства», Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про Державну міграційну службу України» та ціла низка міжнародних та європейських актів, визнаних та ратифікованих більшістю держав.

Проблеми міграційної політики та її модернізації є одними з найбільш суперечливих і політизованих у міжнародних відносинах. Особливої актуальності вони набули в наш час, у період інтенсивної глобалізації. Міграційні процеси є серйозним дестабілізуючим чинником, що докорінно змінює політичний, соціокультурний та економічний простори більшості країн світу. Крім того, дедалі більше суб'єктів міжнародних відносин визнають, що інтенсивна міжнародна міграція є неминучим наслідком глобалізації, і спроби перешкоджання міграційним процесам в більшості випадків призводять до обмеження природних процесів інтеграції у сфері торгівлі, фінансів, туризму, наукового і культурного обміну. Велика кількість невдалих спроб зупинити нелегальну міграцію, повністю контролювати чисельність, етнічний склад та інші характеристики контингенту мігрантів в тій чи іншій країні, зупинити «відтік мізків» і зменшити рівень невдоволення державною міграційною політикою серед громадян свідчить про те, що можливостей впливати на міграційні процеси для реалізації своїх потреб у держав стає дедалі менше.

Дані проблеми обумовлюють необхідність перегляду традиційних підходів до міграційної політики та її модернізації, що були орієнтовані виключно на державні інструменти та технології, на користь нової стратегії, яка брала б до уваги глобальний масштаб міграційних процесів і зміни в міжнародному та внутрішньополітичному середовищі, в якому реалізується міграційна політика.

Розвиток багаторівневої співпраці між міжнародними та регіональними організаціями, приймаючими та відправляючими державами, представниками громадянського суспільства і діаспор має потенціал для того, щоб компенсувати недоліки державного регулювання і зробити міжнародні міграційні процеси більш передбачуваними, керованими і безпечними в довгостроковій перспективі.

3. Мета та цілі освітнього компонента

Мета вивчення ОК «Міжнародно-правові засади міграційної політики» полягає у з'ясуванні сутності міграційних процесів у сучасному світі у правовому контексті, та формування теоретичних знань та вироблення навичок щодо практичного застосування норм у сфері міграційного права

Основними цілями вивчення ОК «Міжнародно-правові засади міграційної політики» є опанування здобувачами теоретичною і нормативною базою міграційного права; здійснити оцінку сучасних тенденцій розвитку й модернізації міграційної політики; критично осмислити і узагальнити підходи до модернізації міграційної політики, практик і моделей управління міграційними процесами; з'ясувати інституціональну основу, засоби і стандарти міграційної політики розвинених країн; розкрити роль міжнародних організацій у формуванні міграційної політики; сформувати у студентів ґрунтовні об'єктивні знання про міграційні переміщення в сучасному світі, підвищенні їх міграєзнавчої культури та підготовки до активної, усвідомленої участі у правоохоронній роботі; знати основи міграційного права та положення законодавства, що регулюють міграційні правовідносини, вміти вільно орієнтуватись у законодавстві прийнятому у сфері міграційного права, практично застосовувати його норми; вміти застосовувати на практиці теоретичні знання з міжнародно-правових питань, що постають у сфері сучасної міграційної політики; вміти вирішувати проблемні завдання при розгляді ситуацій з приводу міграційних ситуацій та конфліктів; виявляти ознаки міжнародного правопорушення у міграційних відносинах, та визначати вид і форму відповідальності за такі порушення.

4. Результати навчання (компетентності):

Компетентності, яких набуває студент при вивченні ОК відповідно до освітньо-професійної програми.

Інтегральна компетентність

Здатність вирішувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми у сфері правоохоронної діяльності або у процесі навчання, що передбачає застосування певних теорій та методів правоохоронної діяльності і характеризується комплексністю та невизначеністю умов.

Загальні компетентності (ЗК) :

ЗК2. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.

ЗК3. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.

ЗК5. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.

ЗК6. Усвідомлення рівних можливостей та гендерних проблем.

ЗК7. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.

ЗК8. Здатність приймати обґрунтовані рішення.

ЗК10. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.

Спеціальні (фахові, предметні) компетентності (СК) :

СК1. Усвідомлення функцій держави, форм реалізації цих функцій, правових основ правоохоронної діяльності; дотримання основних принципів реалізації правоохоронної функції держави.

СК3. Здатність професійно оперувати категоріально-понятійним апаратом права і правоохоронної діяльності.

СК4. Здатність до критичного та системного аналізу правових явищ і застосування набутих знань та навичок у професійній діяльності.

СК5. Здатність самостійно збирати та критично опрацьовувати, аналізувати та узагальнювати правову інформацію з різних джерел.

СК6. Здатність аналізувати та систематизувати одержані результати, формулювати аргументовані висновки та рекомендації.

СК7. Здатність забезпечувати законність та правопорядок, безпеку особистості та суспільства, протидіяти нелегальній (незаконній) міграції, тероризму та торгівлі людьми.

СК9. Здатність ефективно застосовувати сучасні техніку і технології захисту людини, матеріальних цінностей і суспільних відносин від проявів криміногенної обстановки та обґрунтовувати вибір засобів та систем захисту людини і суспільних відносин.

СК10. Здатність визначати належні та придатні для юридичного аналізу факти.

СК11. Здатність до аналізу та оцінки ризиків що впливають на вчинення адміністративних правопорушень та кримінальних злочинів (проступків).

Результати навчання (РП)

РП2. Організувати культурний діалог на рівні, необхідному для ефективної професійної діяльності.

РП3. Збирати необхідну інформацію з різних джерел, аналізувати і оцінювати її.

РП4. Формулювати і перевіряти гіпотези, аргументувати висновки.

РП5. Розробляти тексти та документи з питань професійної діяльності, вільно спілкуватися українською та іноземною мовами усно і письмово у соціальній і професійній сферах.

РП8. Здійснювати пошук інформації у доступних джерелах для повного та всебічного встановлення необхідних обставин.

РП10. Виокремлювати юридично значущі факти і формувати обґрунтовані правові висновки.

РП11. Знати і розуміти сучасні правові доктрини, цінності та принципи функціонування національної правової системи.

РП17. Використовувати основні методи та засоби забезпечення правопорядку в державі, дотримуватись прав і свобод людини і громадянина, попередження та припинення нелегальної (незаконної) міграції та інших загроз

національної безпеки держави (кібербезпеку, економічну та інформаційну безпеку, тощо).

5. Структура освітнього компонента денна форма навчання							
Тематика дисципліни							
Тема	кількість год.						
	Всього	Лекції	сем.(прак) заняття	сам роб.	Консультації	Форма контролю/Бали	
Змістовий модуль 1. Міграційна політика							
Тема 1. Міжнародна міграція в сучасному світі. Класифікація міграції та мігрантів	13	2	2	6		3	ДС
Тема 2. Міграційна політика: чинники, етапи, інструменти	11	2	2	4		3	ДС
Тема 3. Міжнародно-правові стандарти у сфері міграції	14	2	2	6	1	3	ДС
Тема 4. Формування міграційної політики ЄС	11	2	2	4		3	ДС
Тема 5. Напрями та інструменти міграційної політики: досвід зарубіжних держав	13	2	2	6		3	Р, РЗ/К
Тема 6. Формування та розвиток міграційної політики України	12	2	2	4	1	3	ДБ
Тема 7. Права мігрантів та біженців	12	2	2	4	1	3	ДС, Т
		14	14	34	3		21
Змістовий модуль 2. Основні напрями та інструменти міграційної політика							
Тема 8. Політика возз'єднання сімей	13	2	2	4	1	4	ДС, Т
Тема 9. Політика щодо навчальної міграції та трудової міграції	12	2	2	4	1	3	РЗ/К, Т
Тема 10. Допомога вимушеним мігрантам	12	2	2	4	1	3	ДС, РЗ/К
Тема 11. Міграційний контроль та запобігання нелегальній міграції	11	2	2	4		3	ДС, РЗ/К
Тема 12. Захист біженців	14	2	2	6	1	3	ДС, РЗ/К
Тема 13. Політика інтеграції мігрантів	12	2	2	4	1	3	ДС, Т
	120	12	12	26	5		19
Модульна контрольна робота 1							30
Модульна контрольна робота 2							30
Всього: 120		26	26	60	8		100
Структура освітнього компонента заочна форма навчання							
Тематика дисципліни							
	кількість год.						

Тема	Всього годин	Лекцій	сем.(прак)	сам роб.	Консульта	Форма контролю/
Змістовий модуль 1. Міграційна політика						
Тема 1. Міжнародна міграція в сучасному світі. Класифікація міграції та мігрантів	9	1		7	1	ІРС
Тема 2. Міграційна політика: чинники, етапи, інструменти	11	1	2	7	1	8 ДС
Тема 3. Міжнародно-правові стандарти у сфері міграції	8			7	1	ІРС
Тема 4. Формування міграційної політики ЄС	10		2	7	1	8 ДС
Тема 5. Напрями та інструменти міграційної політики: досвід зарубіжних держав	9	1		7	1	Р
Тема 6. Формування та розвиток міграційної політики України	8			7	1	ІРС
Тема 7. Права мігрантів та біженців	10		2	7	1	8ДС, Т
		3	6	49	7	24
Змістовий модуль 2. Основні напрями та інструменти міграційної політика						
Тема 8. Політика возз'єднання сімей	9			7	2	ІРС
Тема 9. Політика щодо навчальної міграції та трудової міграції	8			7	1	ІРС
Тема 10. Допомога вимушеним мігрантам	8			7	1	ІРС
Тема 11. Міграційний контроль та запобігання нелегальній міграції	10	1	2	6	1	8 ДС,РЗ/К,
Тема 12. Захист біженців	11	1	2	7	1	8 ДС,РЗ/К
Тема 13. Політика інтеграції мігрантів	9	1		7	1	ДС,Т
		3	4	41	7	16
Модульна контрольна робота 1						30
Модульна контрольна робота 2						30
Всього: 120		6	10	90	14	100

6. Завдання для самостійного опрацювання

Самостійна робота розглядається як серйозне осмислення набутих знань. Вона віддзеркалюється в усіх формах знання: лекціях, практичних заняттях, при виконанні індивідуального завдання, контрольних робіт, опрацьованні нормативних матеріалів, розв'язанні юридичних задач, тестуванні, складанні заліків та іспитів.

Самостійна робота є складовою навчального процесу, від якої значною мірою залежить розвиток юридичного мислення, засвоєння навчального матеріалу, формування правосвідомості та правової культури.

Навчальний час, відведений для самостійної роботи здобувачі, регламентується робочим навчальним планом і становить не менше 1/3 та не більше 2/3 загального обсягу навчального часу здобувача, відведеного для вивчення конкретної ОК, зокрема на самостійне вивчення ОК «Міжнародно-правові засади міграційної політики» відведено 60 навчальних годин денна форма навчання та 90 навчальних годин заочна форма навчання.

Навчальний матеріал ОК «Міжнародно-правові засади міграційної політики» передбачений робочим навчальним планом для засвоєння здобувачами в процесі самостійної роботи, виноситься на підсумковий контроль поряд з навчальним матеріалом, який опрацьовувався при проведенні навчальних занять.

Поточний контроль самостійної роботи здобувачів здійснюється на практичних заняттях, або шляхом індивідуального оцінювання. Самостійна робота передбачає опрацювання теоретичних основ лекційного матеріалу по кожній темі та виконання завдань семінарських занять з 1 по 13 теми

ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОГО ОПРАЦЮВАННЯ

№	Назва теми	Кількість годин денна форма навчання
1	Тема 1. Міжнародна міграція в сучасному світі. Причини, обсяги та особливості сучасних міжнародних переміщень. Класифікація міграції та мігрантів	6 ІРС
2	Тема 2. Міграційної політика: чинники, етапи, інструменти	4 ІРС
3	Тема 3. Міжнародно-правові стандарти у сфері міграції	6 ІРС
4	Тема 4. Формування міграційної політики ЄС	4 ІРС
5	Тема 5. Напрями та інструменти міграційної політики: досвід зарубіжних держав	6 ІРС
6	Тема 6. Формування та розвиток міграційної політики України	4 ІРС
7	Тема 7. Права мігрантів та біженців	4 ІРС
8	Тема 8. Політика возз'єднання сімей	4 ІРС
9	Тема 9. Політика щодо навчальної міграції та трудової міграції	4 ІРС
10	Тема 10. Допомога вимушеним мігрантам	4 ІРС
11	Тема 11. Міграційний контроль та запобігання нелегальній міграції	4 ІРС
12	Тема 12. Захист біженців	6 ІРС
13	Тема 13. Політика інтеграції мігрантів	4 ІРС
Всього		60

ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОГО ОПРАЦЮВАННЯ

№	Назва теми	Кількість годин заочна форма навчання
1	Тема 1. Міжнародна міграція в сучасному світі. Причини, обсяги та особливості сучасних міжнародних переміщень. Класифікація міграції та мігрантів	7 ІРС
2	Тема 2. Міграційної політика: чинники, етапи, інструменти	7 ІРС
3	Тема 3. Міжнародно-правові стандарти у сфері міграції	7 ІРС
4	Тема 4. Формування міграційної політики ЄС	7 ІРС
5	Тема 5. Напрями та інструменти міграційної політики: досвід зарубіжних держав	7 ІРС
6	Тема 6. Формування та розвиток міграційної політики України	7 ІРС
7	Тема 7. Права мігрантів та біженців	7 ІРС
8	Тема 8. Політика возз'єднання сімей	7 ІРС
9	Тема 9. Політика щодо навчальної міграції та трудової міграції	7 ІРС
10	Тема 10. Допомога вимушеним мігрантам	7 ІРС
11	Тема 11. Міграційний контроль та запобігання нелегальній міграції	6 ІРС

12	Тема 12. Захист біженців	7 ІРС
13	Тема 13. Політика інтеграції мігрантів	7 ІРС
Всього		90

4. ПОЛІТИКА ОЦІНЮВАННЯ

Поточний контроль за вивченням освітнього компонента здійснюється на практичних заняттях, шляхом їх проведення за різними формами (усне опитування, доповнення питання семінару, письмове вирішення завдань, письмові відповіді на окремі питання, вирішення практичних завдань та задач, тощо), а також шляхом складання змістовних модулів (контрольні роботи, колоквиуми, наукові індивідуальні завдання, складання тестів, тощо).

Поточний контроль під час проведення практичних занять передбачає перевірку рівня засвоєння знань, умінь і навичок здобувачів з кожного окремого навчального (змістового) модуля ОК та їх корекцію. Прозорість оцінювання рівня знань студентів забезпечується чіткими критеріями.

Конкретна кількість балів за роботу студентів під час практичних занять визначається керівником заняття. Основні вимоги стосуються відвідування занять, правил поведінки на заняттях, заохочень та стягнень:

Порушення термінів виконання завдань та заохочувальні бали
Заохочувальні (бонусні) бали:

Написання фахової статті 10 балів,
підготовка тез доповіді 10 балів

Порушення термінів виконання індивідуального завдання, відпрацювань практичних занять (без поважної причини) - 5 балів

Відвідування занять

Відвідання занять є важливою складовою навчання. Очікується, що всі здобувачі відвідають лекції і практичні заняття курсу.

Пропуски семінарських (практичних, лабораторних) занять відпрацьовуються в обов'язковому порядку. Здобувач зобов'язаний відпрацювати пропущене заняття впродовж двох тижнів з дня пропуску заняття.

Система оцінювання орієнтована на отримання балів за активність студента, а також виконання завдань, які здатні розвинути практичні уміння та навички.

1. Оцінювання роботи здобувача на практичних заняттях в т.ч. самостійної роботи.

Виступ студентів на практичному занятті з висвітлення одного чи кількох питань теми, в процесі якого було ним вірно та повно висвітлено обговорюване питання – до 3 балів за окремі теми 4 бали для денної форми навчання і до 8 балів для здобувачів заочної форми навчання.

Участь здобувачів в обговоренні питання (доповнення, участь в дискусії, в мозковому штурмі і т.п) в процесі якого він проявив глибоке знання та розуміння обговорюваної теми – до 2 балів.

Активність студента в засвоєнні теми (додаткові бали)

Відвідання лекції студентами з даної теми (Л)	- 0,5 бала;
Наявність конспекту лекцій з даної теми (К)	- 0,5 бала;
Наявність конспекту для семінарських (практичних) робіт	- 0,5 бала;
Присутність на практичному занятті (П)	- 0,5 бала.

Пропущені контрольні заходи Перескладання пропущених семінарських занять відбуваються 1 раз в тиждень в назначений викладачем день (згідно графіку чергувань викладача).

Письмові роботи:

Планується виконання здобувачами обов'язкових та додаткових декількох видів письмових робіт: письмових модульних тестових завдань за темами, тестові завдання за темами винесеними на самостійне опрацювання, письмових експрес-опитувань на семінарських заняттях тощо, а також додаткових письмових індивідуальних завдань.

2. Вимоги до проведення тестових підсумкових модульних занять та їх оцінювання.

Підсумкове модульне оцінювання проводиться викладачем після завершення вивчення тем зі змістовних модулів з метою модульного контролю за засвоєнням вивченого матеріалу студентами. Питання або тести роздруковуються на аркушах форматом А – 4 і роздаються здобувачам. Оцінювання тестового завдання не перевищує 30 балів. Тестове завдання з перевірки засвоєння вивченого матеріалу тем із змістовного модуля пропонується студентам після вивчення всіх тем модуля. Якщо здобувач з поважних причин пропустив модульний контроль він може здати його індивідуально, попередньо узгодивши дату і час. Невірна відповідь на кожний тест оцінюється в 0 балів. Графіки проведення модульних контрольних робіт розробляються викладачем, затверджуються на засіданні кафедри та доводяться до відома студентів на першому лекційному занятті.

Підсумковий семестровий контроль з ОК є обов'язковою формою контролю навчальних досягнень здобувачів вищої освіти. Він проводиться у письмовій або усній формі у вигляді семестрового іспиту. Терміни проведення підсумкового семестрового контролю встановлюються графіком навчального процесу, а обсяг навчального матеріалу, який виноситься на підсумковий семестровий контроль, визначається робочою програмою дисципліни. Сумарна кількість рейтингових балів за вивчення дисципліни за семестр розраховується як сума балів, отриманих за результатами поточного контролю (40балів) та балів, отриманих за результатами підсумкового семестрового контролю (60 балів). Максимальна сума балів за семестр складає 100.

Політика щодо академічної доброчесності:

Дотримання академічної доброчесності педагогічними, науково-педагогічними та науковими працівниками передбачає:

- посилення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;
- дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;
- надання достовірної інформації про методики і результати досліджень, джерела використаної інформації та власну педагогічну (науково-педагогічну, творчу) діяльність;
- контроль за дотриманням академічної доброчесності здобувачами освіти;

– об'єктивне оцінювання результатів навчання.

Дотримання академічної доброчесності здобувачами освіти передбачає:

– самостійне виконання навчальних завдань, завдань поточного та підсумкового контролю результатів навчання (для осіб з особливими освітніми потребами ця вимога застосовується з урахуванням їхніх індивідуальних потреб і можливостей);

– посилення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;

– дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;

– надання достовірної інформації про результати власної навчальної (наукової, творчої) діяльності, використанні методики досліджень і джерела інформації.

Порушенням академічної доброчесності вважається:

Академічний плагіат – оприлюднення (частково або повністю) наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості) та/або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без зазначення авторства;

Політика щодо академічної доброчесності:

Дотримання академічної доброчесності педагогічними, науково-педагогічними та науковими працівниками передбачає:

– посилення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;

– дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;

– надання достовірної інформації про методики і результати досліджень, джерела використаної інформації та власну педагогічну (науково-педагогічну, творчу) діяльність;

– контроль за дотриманням академічної доброчесності здобувачами освіти;

– об'єктивне оцінювання результатів навчання.

Дотримання академічної доброчесності здобувачами освіти передбачає:

– самостійне виконання навчальних завдань, завдань поточного та підсумкового контролю результатів навчання (для осіб з особливими освітніми потребами ця вимога застосовується з урахуванням їхніх індивідуальних потреб і можливостей);

– посилення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;

– дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;

– надання достовірної інформації про результати власної навчальної (наукової, творчої) діяльності, використанні методики досліджень і джерела інформації.

Порушенням академічної доброчесності вважається:

Академічний плагіат – оприлюднення (частково або повністю) наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості) та/або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без зазначення авторства;

самоплагіат – оприлюднення (частково або повністю) власних раніше опублікованих наукових результатів як нових наукових результатів;

фабрикація – вигадкування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі або наукових дослідженнях;

фальсифікація – свідомо зміна чи модифікація вже наявних даних, що стосуються освітнього процесу чи наукових досліджень;

списування – виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання, зокрема під час оцінювання результатів навчання;

обман – надання завідомо неправдивої інформації щодо власної освітньої (наукової, творчої) діяльності чи організації освітнього процесу; формами обману є, зокрема, академічний плагіат, самоплагіат, фабрикація, фальсифікація та списування;

хабарництво – надання (отримання) учасником освітнього процесу чи пропозиція щодо надання (отримання) коштів, майна, послуг, пільг чи будь-яких інших благ матеріального або нематеріального характеру з метою отримання неправомірної переваги в освітньому процесі;

необ'єктивне оцінювання – свідоме завищення або заниження оцінки результатів навчання здобувачів освіти;

надання здобувачам освіти під час проходження ними оцінювання результатів навчання допомоги чи створення перешкод, не передбачених умовами та/або процедурами проходження такого оцінювання;

вплив у будь-якій формі (прохання, умовляння, вказівка, погроза, примушування тощо) на педагогічного (науково-педагогічного) працівника з метою здійснення ним необ'єктивного оцінювання результатів навчання.

Політика щодо дедлайнів та перескладання

Пропущені без поважних причин семінарські заняття перескладаються усно шляхом відповіді на всі питання семінарського заняття. Семінарське заняття вважається пропущеним без поважних причин, якщо немає документального підтвердження поважної причини відсутності (довідка, повістка тощо). За результатами перездачі виставляється оцінка відповідно до шкали оцінювання роботи здобувача на семінарських заняттях.

Пропущені з поважних причин семінарські заняття перескладаються шляхом підготовки конспекту по темі семінарського заняття з відповідями на окремі питання семінарського заняття за вибором викладача.

Негативна оцінка, отримана під час семінарського заняття, може бути перездана усно шляхом відповіді на всі питання семінарського заняття, написанням та захистом реферату. За результатами перездачі виставляється оцінка відповідно до шкали оцінювання роботи студента на семінарських заняттях.

Графіки проведення модульних контрольних робіт розробляються викладачем, затверджуються на засіданні кафедри та доводяться до відома здобувачів. Виконання таких робіт кожен здобувач здійснює індивідуально, при цьому він не може користуватися конспектами, кодексами, підручниками та іншими засобами. Під час контрольного заходу здобувачу забороняється у будь-якій формі обмінюватися інформацією з іншими здобувачами або використовувати матеріали крім дозволених.

При виявленні порушення встановленого порядку проведення модульного контролю здобувач усувається від його подальшого проведення, його робота оцінюється нулем балів. Якщо здобувач не з'явився для проведення модульного контролю, йому також виставляється «нуль балів». Відпрацювання пропущених модульних контрольних робіт з поважних причин відбувається за попереднім узгодженням з викладачем щодо числа і часу відпрацювання.

Пропуски на семінарських заняттях та негативні оцінки можуть бути перездані до початку заліково-екзаменаційної сесії.

Відпрацювання лекції здобувачами, які не були присутні на ній з поважної причини відбуватиметься шляхом написання реферату, а у випадку відсутності без поважних причин – конспект самостійно опрацьованої лекції.

Здобувач освіти, який не відпрацював пропущених без поважних причин занять не допускається до складання заліку чи іспиту в зв'язку з невиконанням навчального плану. В разі невиконання навчального плану з поважних причин складається тестове завдання, позитивне вирішення якого є допуском до складання підсумкового контролю.

Перескладання заліків та екзаменів відбувається відповідно до розкладу заліково-екзаменаційної сесії. Пропуски на семінарських заняттях та негативні оцінки можуть бути перездані до початку заліково-екзаменаційної сесії.

5. ПІДСУМКОВИЙ КОНТРОЛЬ

Підсумковий контроль з дисципліни відбувається у вигляді усного або письмового екзамену на якому ви можете отримати до 60 балів в залежності від повноти та обґрунтованості ваших відповідей. На екзамені викладач задає вам 3 питання з переліку наведеного нижче, кожна відповідь на кожне питання дає вам до 20 балів.

Якщо в процесі вивчення курсу студент виконав поточне та підсумкове завдання набрав 75 і більше балів, згідний з оцінкою, його бали переносяться в залікову відомість. Коли студент набрав менше ніж 75 балів його бали за модульний контроль анулюються і він з поточними балами іде на екзамен.

Перелік питань на екзамен

1. Міграція, як специфічне суспільне явище
2. Види міграцій, основні міграційні потоки
3. Наслідки та результати міжнародних міграцій
4. Історичні передумови сучасного розвитку міграційних процесів
5. Міжнародні міграції в сучасному світі
6. Міжнародні інструменти регулювання міграцій
7. Загальні міжнародно-правові домовленості
8. Регулювання міграції та регіональному рівні
9. Двосторонні домовленості у сфері міграції
10. Поняття та види суб'єктів міграційного права.
11. Фактори формування сучасних міграційних процесів
12. Основні напрями та інструменти міграційної політики
13. Сутність та завдання міграційної політики
14. Правовий статус мігрантів
15. Поняття та зміст права на притулок.
16. Правовий статус біженця.

17. Порядок надання, втрати та позбавлення статусу біженця.
18. Правове регулювання репатріації.
19. Міграційна політика возз'єднання сімей
20. Міграційні програми як практичне втілення міграційної політики.
21. Міграційна політика щодо навчальної міграції
22. Регулювання трудової міграції
23. Допомога вимушеним мігрантам
24. Міграційний контроль та запобігання нелегальній міграції іноземців
25. Політика інтеграції мігрантів
26. Основні міграційні потоки та їх суспільне значення
27. Формування основних напрямів міграційної політики України після здобуття незалежності
28. Регулювання імміграції іноземців і запобігання нелегальній міграції
29. Розвиток міжнародного співробітництва у сфері міграції
30. Інституційне забезпечення міграційної політики України
31. Проблемні питання міграційної політики та шляхи їх розв'язання народні міграції як рушій суспільних змін
32. Теоретико-методологічні основи аналізу міграційної політики
33. Міжнародно-правові стандарти у сфері міграції
34. Встановлення і розвиток співробітництва між державами-членами у міграційній сфері з моменту створення Європейського співтовариства вугілля і сталі до підписання Угоди про поступове скасування перевірок на спільних кордонах 1985 р. (Шенгенської угоди).
35. Міжурядове співробітництво між державами-членами у міграційній сфері у період з 1985 р. до 1997 р.
36. Загальна характеристика Угоди між урядами держав Економічного союзу Бенілюксу, Федеративної Республіки Німеччина і Французької Республіки про поступове скасування контролю на спільних кордонах від 14 червня 1985 р. та Конвенції про застосування Шенгенської угоди від 19 червня 1990 р.
37. Розвиток співробітництва між державами-членами ЄС у міграційній сфері після укладення Амстердамського договору.
38. Інституціоналізація Шенгенського простору (1997-2009 рр.).
39. Розвиток міграційного права ЄС після набуття чинності Лісабонського договору 2007 р. Актуальні проблеми міграційного права ЄС на сучасному етапі.
40. Поняття, предмет та принципи міграційного права ЄС.
41. Джерела міграційного права ЄС, особливості територіальної дії норм міграційного права ЄС.
42. Співвідношення повноважень ЄС та держав-членів у сфері міграції. Правове регулювання міграційних прав на національному рівні.
43. Загальна характеристика організаційно-правового механізму забезпечення міграційного права ЄС.
44. Повноваження інституцій ЄС у міграційній сфері.
45. Повноваження органів та агенцій ЄС у міграційній сфері.

46. Повноваження Європейської агенції з прикордонної і берегової охорони (FRONTEX) з питань міграційного права ЄС.
47. Повноваження Європейського офісу з підтримки притулку (EASO) з питань міграційного права ЄС.
48. Повноваження Агенції ЄС з питань правоохоронного співробітництва (EUROPOL) з питань міграційного права ЄС.
49. Повноваження Європейської агенції з питань співробітництва у кримінальному правосудді (EUROJUST) з питань міграційного права ЄС.
50. Правові засади міграційних прав громадян ЄС та членів їхніх сімей.
51. Право громадян ЄС і членів їхніх сімей на вільний в'їзд на територію держави-члена або виїзд з неї та проживання строком до 5-ти років.
52. Право на постійне проживання на території приймаючої держави строком на 5 та більше послідовних років: умови та порядок реалізації.
53. Обмеження міграційних прав, що можуть застосовуватися до громадян ЄС і членів їхніх сімей: підстави, порядок застосування і процесуальні гарантії.
54. Поняття, джерела та особливості Шенгенського права. Держави-учасниці Шенгенського міграційного простору (Шенгенської зони).
55. Особливості перетину зовнішніх кордонів та умови в'їзду на територію Шенгенської зони.
56. Особливості перетину внутрішніх кордонів. Тимчасове встановлення прикордонного контролю на внутрішніх кордонах: підстави, процедура і тривалість.
57. Відмова громадянам третіх країн у в'їзді на територію Шенгенської зони.
58. «Система в'їзду/виїзду» («Entry/Exit System») (Регламент 2017/2226).
59. Поняття спільної візової політики ЄС. Загальна характеристика Візового кодексу ЄС (Регламент 810/2009).
60. Поняття та види віз у праві ЄС. Коло осіб, які мають отримати візу для в'їзду на територію держав-членів ЄС / Шенгенську зону. Особи, що звільняються від вимоги отримання візи.
61. Процедура та умови отримання Шенгенської візи.
62. Співпраця держав-членів із питань візової політики ЄС. Візова інформаційна система (VIS).
63. Поняття, правові засади та принципи Спільної політики притулку ЄС. Зобов'язання держав-членів.
64. Особи, яким надається міжнародний захист у праві ЄС: шукачі притулку, біженці, особи, яким надано додатковий захист, особи, яким надається тимчасовий захист.
65. Критерії і механізми визначення держави-члена, відповідальної за надання міжнародного захисту в праві ЄС.
66. Особливості надання та позбавлення міжнародного захисту у праві ЄС.
67. Правові наслідки незаконного перетину кордонів держав-членів ЄС. Правові засади протидії та боротьби з нелегальною міграцією у праві ЄС.
68. Заходи, що вживаються ЄС і державами-членами з метою протидії нелегальній міграції.
69. Правові засади регулювання візових відносин між Україною та ЄС.
70. Угода про спрощення оформлення віз 2007 р.: зміст та особливості.

71. Правові засади безвізового режиму України та ЄС.
72. Співпраця України та ЄС із питань міграції, притулку та управління кордонами.
73. Система захисту біженців та мігрантів на універсальному, регіональному та національному рівнях.
74. Регулювання внутрішньої європейської міграції громадян
75. Множинне громадянство у контексті міграційної політики
76. Міжнародні організації, які опікуються розв'язанням проблем міграції.
77. Діяльність УВКБ ООН та МОН у сфері міграції.
78. Євроінтеграція як чинник удосконалення міграційної політики України
79. Адміністративна відповідальність у сфері міграції.
80. Кримінальна відповідальність у сфері міграції.
81. Юридична відповідальність посадових осіб Державної міграційної служби України.
82. Державна міграційна служба України та її повноваження.
83. Взаємодія ДМС України з іншими органами держави.
84. Характеристика конвенцій та інших міжнародних документів спрямованих на подолання конфліктів у міграційній сфері.

6. ШКАЛА ОЦІНЮВАННЯ

Шкала оцінювання знань здобувачів освіти з освітніх компонентів де формою контролю є іспит

Оцінка в балах	Лінгвістична оцінка	Оцінка за шкалою ECTS	
		оцінка	пояснення
90–100	Відмінно	A	відмінне виконання
82–89	Дуже добре	B	вище середнього рівня
75–81	Добре	C	загалом хороша робота
67–74	Задовільно	D	непогано
60–66	Достатньо	E	виконання відповідає мінімальним критеріям
1–59	Незадовільно	FX	Необхідне перескладання

Критерії оцінки знань здобувачів при здійсненні підсумкового контролю:

90-100 балів – здобувач дав відповідь, яка: є правильною, повною та обґрунтованою; свідчить про високий рівень теоретичних знань студента, його вміння користуватися різними методами наукового аналізу суспільних і правових явищ, визначати їх характерні риси та особливості; містить правильні та чіткі визначення теоретико-правових понять; демонструє наявність належних

знань щодо змісту основних нормативно-правових актів, їх назв та сфери застосування; містить власний аналіз проблеми, порівняння різних поглядів на наукові течії, самостійні висновки та аргументацію своєї думки; викладена логічно, системно, граматично та стилістично правильно.

82-89 балів; 75-81 балів – здобувач загалом відповів на поставлене питання, однак відповідь містить хоча б один з таких недоліків: наявні помилки та/або неточності у розкритті предмета питання, змісту окремих правових понять та категорій, некоректні формулювання їх визначень, нечіткі характеристики відповідних інститутів та явищ; містить неправильні назви нормативно-правових актів, помилки в розкритті їх змісту; є неповною; не є аргументованою, не містить посилань на нормативно-правові акти та інші джерела; дещо порушена логіка викладу матеріалу; містить граматичні, грубі стилістичні помилки або незначну кількість виправлень; містить незначні помилки щодо аргументації рішення ситуації або перелік аргументів не є вичерпним.

68-74 балів; 60-67 балів – здобувач дав неповну, неточну відповідь на питання або вона містить хоча б один з таких недоліків: містить певну кількість помітних помилок у змісті та оформленні роботи; відсутність розуміння змісту основних правових понять; погане володіння термінологічним апаратом теми; недостатньою мірою виявлену активність в комунікативних ситуаціях та неналежну старанність під час виконання індивідуальних завдань і самостійної роботи; відсутність творчого підходу в опануванні змісту дисципліни, переважно репродуктивний характер навчальної роботи.

1-59 балів. Здобувач не дав відповіді на питання або вона містить хоча б один з таких недоліків: є неправильною; не розкриває сутності питання; в ній допущені грубі змістові помилки, які свідчать про відсутність знань у здобувача щодо конкретного питання або щодо основних положень правової науки, або їх безсистемність та поверхневність, невміння правильно сформулювати власну думку; викладена безсистемно, з істотним порушенням логіки; містить велику кількість граматичних та стилістичних помилок, виправлень.

РОЗПОДІЛ БАЛІВ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ПОТОЧНОГО ТА МОДУЛЬНОГО КОНРОЛЮ

Розподіл балів, які отримують здобувачі денної форми навчання.															
Поточний контроль (макс = 40 балів)							Модульний контроль (макс = 60 балів)						Заг. кільк балів		
Модуль 1							Модуль 2								
Змістовий модуль 1							Змістовий модуль 2						MKP 1	MKP 2	Всього
T 1	T 2	T 3	T 4	T 5	T 6	T 7	T 8	T 9	T 10	T 11	T 12	T 13			
3	3	3	3	3	3	3	4	3	3	3	3	3	30	30	100

Розподіл балів, які отримують здобувачі заочної форми навчання.															
Поточний контроль (мах = 40 балів)							Модульний контроль (мах = 60 балів)				Заг.кід ьк балів				
Модуль 1							Модуль 2								
Змістовий модуль 1							Змістовий модуль 2								
T 1	T 2	T 3	T 4	T 5	T 6	T 7	T 8	T 9	T 10	T 11	T 12	T 13	МКР 1	МКР 2	
	8		8			8				8	8		30	30	100

Поточне оцінювання

8 бали – поточне оцінювання

№ п/п	бали	Оцінка	Оцінка відповідно ECES
1	8-7	Відмінно	(А) – якщо здобувач демонструє вільне володіння питаннями теми, безпомилково виконує практичні, самостійні, індивідуальні завдання;
2	6- 5	Дуже добре	(В) – здобувач при відповіді на теоретичні питання допускають деякі неточності, активно працює протягом практичного заняття; дає правильний, повний виклад змісту підручника і матеріалу, поданого викладачем, але на додаткові контрольні питання, які ставить викладач для з'ясування глибини розуміння і вміння орієнтуватися в явищах і процесах, відповідає лише з деякою допомогою викладача чи колег; недостатньо вичерпні відповіді на додаткові запитання викладача.
3	4,9- 4	Добре	(С) – загалом хороша робота
4	3,9-3	Задовільно	(D) – здобувач допускає суттєві помилки або зовсім пропускає матеріал і частково виправляє ці помилки тільки після вказівки викладача; студент виявляє незнання значної частини навчального матеріалу, нелогічно і невпевнено його викладає, у відповіді мають місце заминки і перерви, не може пояснити проблему, хоча і розуміє її; викладає матеріал не достатньо зв'язно і послідовно.;
5	2,9-1	Достатньо	(Е)- здобувач припускається грубих помилок при викладі матеріалу і лише іноді із допомогою викладача виправляє ці помилки
6	0,9-0	Незадовільно	(FХ) – здобувач припускається грубих помилок при викладі матеріалу і не виправляє ці помилки навіть при вказівці на них викладача; - виявляє нерозуміння навчального матеріалу і як наслідок цього – повна відсутність навичок як в аналізі явищ, так і у подальшому виконанні практичних завдань.

4 бали – поточне оцінювання

№ п/п	бали	Оцінка	Оцінка відповідно ECES
-------	------	--------	------------------------

1	4-3,5	Відмінно	(А) – якщо здобувач демонструє вільне володіння питаннями теми, безпомилково виконує практичні, самостійні, індивідуальні завдання;
2	3,4- 3	Дуже добре	(В) – здобувач при відповіді на теоретичні питання допускають деякі неточності, активно працює протягом практичного заняття; дає правильний, повний виклад змісту підручника і матеріалу, поданого викладачем, але на додаткові контрольні питання, які ставить викладач для з'ясування глибини розуміння і вміння орієнтуватися в явищах і процесах, відповідає лише з деякою допомогою викладача чи колег; недостатньо вичерпні відповіді на додаткові запитання викладача.
3	2,9- 2,5	Добре	(С) – загалом хороша робота
4	2,4-2	Задовільно	(D) – здобувач допускає суттєві помилки або зовсім пропускає матеріал і частково виправляє ці помилки тільки після вказівки викладача; студент виявляє незнання значної частини навчального матеріалу, нелогічно і невпевнено його викладає, у відповіді мають місце заминки і перерви, не може пояснити проблему, хоча і розуміє її; викладає матеріал не достатньо зв'язно і послідовно.;
5	1,9-1	Достатньо	(E)- здобувач припускається грубих помилок при викладі матеріалу і лише іноді із допомогою викладача виправляє ці помилки
6	0,9-0	Незадовільно	(FX) – здобувач припускається грубих помилок при викладі матеріалу і не виправляє ці помилки навіть при вказівці на них викладача; - виявляє нерозуміння навчального матеріалу і як наслідок цього – повна відсутність навичок як в аналізі явищ, так і у подальшому виконанні практичних завдань.

3 бали – поточне оцінювання

№ п/п	бали	Оцінка	Оцінка відповідно ECES
1	3-2,5	Відмінно	(А) – якщо здобувач демонструє вільне володіння питаннями теми, безпомилково виконує практичні, самостійні, індивідуальні завдання;
2	2,4- 2	Дуже добре	(В) – здобувач при відповіді на теоретичні питання допускають деякі неточності, активно працює протягом практичного заняття; дає правильний, повний виклад змісту підручника і матеріалу, поданого викладачем, але на додаткові контрольні питання, які ставить викладач для з'ясування глибини розуміння і вміння орієнтуватися в явищах і процесах, відповідає лише з деякою допомогою викладача чи колег; недостатньо вичерпні відповіді на додаткові запитання викладача.
3	1,9- 1,5	Добре	(С) – загалом хороша робота
4	1,4-1	Задовільно	(D) – здобувач допускає суттєві помилки або зовсім пропускає матеріал і частково виправляє ці помилки тільки після вказівки викладача; студент виявляє незнання значної частини навчального матеріалу, нелогічно і невпевнено його викладає, у відповіді мають місце заминки і перерви, не може пояснити проблему, хоча і розуміє її; викладає матеріал не достатньо зв'язно і

			послідовно.;
5	1-0,5	Достатньо	(E)- здобувач припускається грубих помилок при викладі матеріалу і лише іноді із допомогою викладача виправляє ці помилки
6	0,4-0	Незадовільно	(FX) – здобувач припускається грубих помилок при викладі матеріалу і не виправляє ці помилки навіть при вказівці на них викладача; - виявляє нерозуміння навчального матеріалу і як наслідок цього – повна відсутність навичок як в аналізі явищ, так і у подальшому виконанні практичних завдань.

Бали зарахування формальної, неформальної та інформальної освіти

Види студентської наукової та практичної активності	Кількість балів
Публікація наукової статті в періодичному виданні студентських наукових праць	10
Виступ на Міжнародній, Всеукраїнській студентській науково-практичній конференції з публікацією тез доповіді	5
Участь у II етапі Всеукраїнського конкурсу студентських олімпіад	до 20
Участь у II етапі Всеукраїнського конкурсу наукових робіт	до 20
Участь у всеукраїнських та міжнародних змаганнях MootCourt	до 20
Участь у роботі проблемної групи в межах тематики освітнього компонента	до 10
Участь у правопросвітніх заходах організованих громадськими організаціями в межах національних та міжнародних грантів.	до 5
Проходження курсів, тренінгів, воркшопів та інших видів неформальної освіти в межах тематики освітнього компонента	до 10

7. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА ТА ІНТЕРНЕТ-РЕСУРСИ

Нормативно-правові акти

1. Директива 2001/55/ЄС про мінімальні стандарти надання тимчасового захисту у разі масового напливу переміщених осіб та заходи, що забезпечують баланс зусиль держав-членів в утриманні таких осіб з урахуванням відповідних наслідків, від 20.07.2001. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legalcontent/EN/ALL/?uri=CELEX%3A32001L0055>
2. Договір про Європейський Союз від 07.02.1992. URL: https://europa.eu/europeanunion/sites/europa.eu/files/docs/body/treaty_on_european_union_en.pdf.
3. Єдиний європейський акт від 17.02.1986. URL: https://europa.eu/europeanunion/sites/europa.eu/files/docs/body/treaties_establishing_the_european_communities_single_european_act_en.pdf.
4. Лісабонський договір від 13.12.2007. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legalcontent/EN/TXT/?uri=OJ:C:2007:306:TOC>
5. Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу: Закон України від 18.03.2004. Відомості Верховної Ради України. 2004. № 15. Ст. 1028.

Рекомендована навчальна та наукова література:

Основна:

1. Міжнародне публічне право : підручник : у 2 т. / [В. В. Мицик, М. В. Буроменський, О. В. Буткевич та ін.] ; за ред. В. В. Мицика. 2-ге вид., змін. Харків : Право, 2020. 648 с.

6. Міграційне право України : підручник. За ред. С. М. Гусарова. Харків,. 2016. 296 с.
7. Міграційне право України : навч. посіб. [Сопільник Р. Л. , Ковалів М. В. , Єсімов С. С. та ін.]. Львів : СПОЛОМ, 2023. 260 с.
8. Право Європейського Союзу (в питаннях і відповідях) : навч.-довід. посіб. / [Т. М. Анакіна, Т. В. Комарова, О. Я. Трагнюк, І. В. Яковюк та ін.] ; за заг. ред. І. В. Яковюка. Вид. 2-ге, випр. Харків : Право, 2020. 174 с.
9. Харитонов Р. Ф. Міжнародне міграційне право : навч.-метод. посіб. / Р. Ф. Харитонов, Ю. В. Чайковський; НУ «Одеська юридична академія». Одеса: Фенікс, 2022. 78 с.

Додаткова:

1. Гороть А. М. Прокопчук К. М. Особливості застосування в Україні польського досвіду правового регулювання трудової міграції. *Історико-правовий часопис: науковий*. 2018. № 2(12). С.82-85.
2. Гороть А. М., Булавина С. Є Особливості захисту громадян Європейського Союзу в третіх державах. *AREA NAUKI*. Lublin 2019. С.47-55.
3. Гороть А. М. Формування гарантій захисту прав національних меншин в міжнародного права. *Проблеми забезпечення прав і свобод людини: VII Міжнародна науково-практична конференція Луцьк, 11 груд. 2020 р.*
4. Імміграція і транснаціоналізм: навчальний посібник / Анакіна Т. М., Гай-Нижник П. П. та ін.; за ред. П. В. Токаря. Ужгород: ДВНЗ «УжНУ», 2023. 372 с.
5. Міграція як чинник розвитку в Україні. Дослідження фінансових надходжень, пов'язаних з міграцією, та їхнього впливу на розвиток України. Міжнар. орг. з міграції. Київ, 2016.
6. Міграційні процеси в Україні: сучасний стан і перспективи / за наук. ред. О.А. Позняка. Умань, 2007.
7. Міграційні процеси у сучасному світі: світовий, регіональний та національний виміри: понятійний апарат, концептуальні підходи, теорія та практика : енциклопедія . За ред. Ю.І. Римаренка. Київ. 1998.
8. Римаренко Ю. І. Міжнародне міграційне право: підручник . Київ 2007. 640 с.
9. Терещенков А. М. Міжнародно-правові аспекти регламентації трудової міграції в країнах-членах ЄС. *Наукові записки Інституту законодавства Верховної Ради України*. 2016. № 1. С. 179–183.

Інтернет-ресурси:

1. Офіційна веб-сторінка Верховної Ради України: www.rada.gov.ua.
2. Офіційний веб-портал Європейського Союзу <http://europa.eu/>
3. Офіційний сайт Агенції ЄС з притулку - <https://euaa.europa.eu/>
4. Офіційний сайт Європейської агенції з фундаментальних прав - <https://fra.europa.eu/en>
5. Офіційний сайт Frontex - <https://frontex.europa.eu/>
6. Офіційний сайт Європейського Парламенту - <https://www.europarl.europa.eu/>
7. Офіційний сайт Європейської Комісії – <https://ec.europa.eu/>
8. Офіційний портал Європолу - <https://www.europol.europa.eu/>
9. Офіційний сайт Євроюсту - <https://www.eurojust.europa.eu/>
10. Офіційний сайт Європрокуратури - <https://www.eppo.europa.eu/>

- 11.Офіційний сайт Європейського поліцейського коледжу (CEPOL) - <https://www.cepol.europa.eu>
- 12.Офіційна веб-сторінка Президента України:-www.president.gov.ua
- 13.Офіційна веб-сторінка Кабінету Міністрів України: www.kmu.gov.ua.
- 14.Офіційна веб-сторінка Верховного Суду: <http://www.scourt.gov.ua/>